OSVRT NA IZLOŽBU "POTAPANJE BRODOVA"

Dana 15.04.2023 posjetila sam izložbu pod nazivom "Potapanje brodova" fotografa Jasenka Rasola. Izložba se nalazila u Galeriji Spot u malom prostoru. Na izložbi smo mogli vidjeti samo šest fotografija koje su tiskane na samoljepivoj foliji te aplicirane na pod galerije.

To mi je prije samog otvaranja izložbe bilo izuzetno neobično i nejasno. Mnogi posjetitelji, uključujući mene, nisu htjeli ući i gaziti po fotografijama te nam je objašnjeno da je to zapravo i cilj same izložbe. Ući i hodati po nečijem radu nije bilo nimalo ugodno te smo prijateljica i ja čitavo vrijeme osjećale kao da ne poštujemo fotografov rad. Objašnjeno nam je kako je sama izložba zapravo pozvana da nam "probudi svijest" o propadanju mnoge baštine koju naša zemlja zanemaruje.

Gospodična Tena Starčević nam je, umjesto fotografa, predstavila samu izložbu te progovorila o problemima koje je zadesio ovaj fotografirani prostor. Govorila je o Brodarskom institutu kojeg je 1990-ih godina zahvatio proces privatizacije te dvadesetak godina kasnije Vlada Republike Hrvatske donosi odluku o procesu likvidacije Instituta te što je dovelo do propasti ove ustanove.

Kroz govor nam je spomenula da je danas u Brodarskom institutu zaposleno svega četiri zaposlenika, što mi je još više približilo ozbiljnost ove izložbe i njezin smisao.

Izložba me se jako dojmila zbog same priče koja stoji iza toga te fotografija koje imaju nostalgične tonove. Na fotografijama se nalaze brodovi, makete i čamci oko kojih nema apsolutno nikoga. Čamci su na dvije-tri fotografije naslagani jedni na druge, dok se na nekima vide makete nekih već napravljenih ili planiranih brodova. Jedna fotografija je prikazivala čamce doslovno "nabacane" jedne na druge oko prostora Instituta. Smatram da je ta fotografija imala dosta jak utjecaj na posjetitelje jer je po mom mišljenju najbolje prikazala tu zanemarenost jedne velike priče. Dosta prevladava ta siva boja samog betona koja ukazuje na ogromnu veličinu prostora koji je više nego očito predviđen za više od 4 radnika.

Kroz fotografije se osjeća pustoš prostora te njegova napuštenost. Boje na fotografijama su izblijeđene i slabe što nam na neki način pokazuje nestajanje samog arhitektonskog prostora. Jako me oduševilo razmišljanje i cilj fotografa te njegovo zanimljivo predstavljanje propasti ove ustanove. Gaženje na same fotografije tjeralo me je da se zapitam gazimo li "samo" fotografije ili to na neki način prikazuje naš odnos prema samoj povijesti i nasljeđu. Oduševilo me je koliko je izložba zapravo smišljena i koliko se razlikuje od drugih.

Šest fotografija za jednu izložbu mi se u početku činilo malo, ali kasnije sam shvatila da je to bilo i više nego dovoljno kako bismo shvatili čitavu poruku ovog projekta.

Fotograf se prilikom otvaranja izložbe nije niti jednom htio obratiti što me jako iznenadilo obzirom da je on zaslužan za sve ovo. Međutim, to je bio još jedan dokaz njegove želje da shvatimo zapravo ozbiljnost ovog problema današnjice i da stavimo svoj fokus samo na

temu. Nije htio stavljati naglasak na svoj talent i vještine, već na samo propadanje kompleksa. Dojmilo me se kako kroz svoju veliku ljubav, fotografiju, zapravo čini veliku stvar. Svoje znanje i utjecaj koristi kako bi što bolje ukazao na probleme zanemarivanja naše baštine i povijesti što je izuzetno pohvalno.

Na zidu prostora izložbe nalazi se veliki spisak samo nabrojanih imena poduzeća koje čeka sudbina slična ili pak ista kao sudbina Brodarskog instituta. Vidjeti tako velik broj imena je bilo stvarno interesantno i pomalo šokantno. Nezamislivo je da propast tako velikih poduzeća znači i gubitak posla za ogroman broj ljudi.

Izložba me sve u svemu jako oduševila te mi je pokazala kako kroz par fotografija umjetnik može jako puno toga reći. Iznenadilo me samo izlaganje fotografija te cjelokupan projekt fotografa Jasenka.

Neke od fotografija:

